

यातना पीडितको सहयोगार्थ अन्तराष्ट्रिय दिवशको अवसरमा (२६ जुन २०१९)
जारी गरिएको प्रेस नोट

काठमाडौं, २६ जुन २०१९ : यातना पीडितहरूको सहयोगार्थ अन्तराष्ट्रिय दिवशको अवसरमा एडभोकेसी फोरमले, नेपालमा सन् २०१८ मा भएका यातनाहरूको तथ्यांक संकलन तथा विश्लेषण गरी प्रतिवेदन सार्वजनिक गरेको छ ।

विगत १९ वर्ष देखि एडभोकेसी फोरमले नेपालका प्रहरी हिरासतहरूको अनुगमन गरी थुनुवाहरूलाई कानूनी सहायता प्रदान गर्दै आइरहेको छ । नेपालको संविधान २०७२ ले थुनुवाहरूको कानूनी सहायता प्राप्त गर्ने अधिकार सुनिश्चित गरेको भएतापनि कानूनी तथा नीतिगत ढाँचाको अभावमा आर्थिक र राजनैतिक पहुँच हुने थुनुवाहरूले मात्रै कानूनी परामर्श र सहायता पाउने गरेका छन् ।

गत वर्षको यातनाका घटनाहरूले नेपालमा यातनाको अवस्था घट्दो क्रममा छैन भन्ने प्रष्ट हुन्छ । विगतको प्रतिवेदनमा भन्दा यस वर्ष यातनाका घटनामा ५ प्रतिशतले बृद्धि भएकोले नेपालमा यातना अबै पनि गम्भिर समस्याको रूपमा रहेको देखिन्छ । सन् २०१८ मा एडभोकेसी फोरमले ११६५ जना थुनुवाहरूको अर्न्तवार्ता लिएको थियो ।

एडभोकेसी फोरम नेपालले प्रहरी हिरासतहरूको भ्रमण गरी संकलन गरेको तथ्यांकबाट प्राप्त मुख्य निष्कर्षहरू निम्न बमोजिम छन् ।

- अर्न्तवार्ता लिइएका मध्ये २२.२ प्रतिशत थुनुवाहरूले यातना दिइएको जानकारी गराएकोले सन् २०११ देखि २०१७ सम्म देखिएको यातनाको घट्दो क्रमको विपरित भएको ।
- अर्न्तवार्ता गरेको नाबालकहरू मध्ये २३.५ प्रतिशतले यातना दिइएको जानकारी गराए ।
- कार्यविधिगत सुरक्षा व्यवस्थाको अनुपालनको अभावले लगातार असफलता र अप्रत्याप्तता देखिएको छ । जस्तै : थुनुवाहरूलाई पक्राउ गर्दा र छोड्दा दुवै पटक स्वास्थ्य जाँच गरिनु पर्ने प्रशासनिक व्यवस्था पालना भएको छैन ।
- हिरासत र बालसुधार गृहहरू अबै सुधार गर्नु पर्ने देखियो । बालसुधार गृहहरूमा क्षमताभन्दा लगभग दोब्बर बालबालिका राखेको पाइयो । जस्तै : ११० जना क्षमता भएको भक्तपुरको बालसुधार गृहमा २०० जना बालबालिकाहरू राखेको पाइयो । जसले गर्दा बालबालिकाहरूलाई उमेर पुगेका थुनुवाहरूसंगै प्रहरी हिरासतमा थुनामा राख्नु पर्ने बाध्यता छ । यो गम्भिर समस्या हो ।

संविधानले प्रदान गरेको कानूनी सहायता पाउने हक, निर्दोषताको अनुमानको हक र आफ्नो विरुद्ध आफैलाई साक्षी बस्न नलाग्ने हक कुनै पनि अपराधमा आरोपित व्यक्तिको स्वच्छ सुनुवाई सुनिश्चित गर्न महत्वपूर्ण हुन्छ । यी सुरक्षा व्यवस्थाहरूले स्वच्छ सुनुवाई सुनिश्चित गर्ने मात्र नभई प्रहरी हिरासतमा हुने यातना तथा दुर्व्यवहार पनि रोकथाम गर्दछ भन्ने कुरा एडभोकेसी फोरमले भण्डै विगत दुइ दशक देखि वकालत गर्दै आइरहेको छ ।

उचित संवैधानिक र कार्यविधिगत सुरक्षा व्यवस्थाहरूको कार्यान्वयन होस भन्ने एडभोकेसी फोरमको पहिलो प्राथमिकता हो । तर हाल सरकारको मानवअधिकार प्रतिको दृष्टिकोण संसदमा पेश भएका विभिन्न विधेयकहरूले थुनुवाहरूको सुरक्षा व्यवस्थाहरूलाई धरापमा पार्ने चिन्ता रहेको छ । विशेषत नेपाल मिडिया परिषद विधेयक, आम संचार विधेयक, राष्ट्रिय सुरक्षा परिषद विधेयक र राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग ऐनमा प्रस्तावित संसोधनहरू मानवअधिकार विरोधी छन् र यसले संवैधानिक र कार्यविधिगत सुरक्षा व्यवस्थाहरूको उचित कार्यान्वयनमा असर पुऱ्याउँछ ।

एडभोकेसी फोरमले लामो समयदेखि यातनाको अपराधिकरण गर्ने उचित कानून र यातनाको रोकथाम र पीडितहरूलाई उचित उपचार दिनका लागि निरन्तर वकालत गरिरहेको छ । वकालतको लामो समयपछि सरकारले मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन २०७४ मा यातनालाई अपराधिकरण गरेको छ । यातना सम्बन्धि व्यवस्थालाई अपराध संहितामा समावेश गरेकोमा एडभोकेसी फोरम सरकारको यो कार्यलाई स्वागत गर्दछ ।

तर अपराध संहिताले यातनाका विविध पक्ष जस्तै यातनाको रोकथाम, अभियोजन र पीडितलाई उचित क्षतिपूर्तिको विषयमा पर्याप्त प्रावधानको व्यवस्था गर्न सकेको छैन । एउटा विशेष चिन्ताको विषय यातना क्षतिपूर्ती ऐन २०५४ ले एकलाख सम्मको क्षतिपूर्ती (जुन पीडितको खर्चको आधारमा आफैमा अप्र्याप्त छ)को व्यवस्था गरेकोमा मुलुकी अपराध

वकालत मञ्च-नेपाल ADVOCACY FORUM- NEPAL

Lawyers forum for human rights and rule of law

संहिताले जम्मा ५ वर्ष सम्मको कैद सजाय र पचाँस हजार रुपैया सम्म जरिवाना र उचित क्षतिपूर्ति दिने प्रावधान गरेको छ । पीडितहरूलाई क्षतिपूर्ति दिने उचित कानुनी संयन्त्र पनि संहिताले निर्धारण गरेको छैन । साथै ६ महिनाको छोटो कानुनी हदम्यादले गर्दा पीडितहरू आफुमा शारिरीक र मानसिक हानी पुऱ्याउने यातनाको घटनाको उजुरी गर्न आउन सक्ने सम्भावना निकै कम हुन जान्छ ।

नेपालले यातना विरुद्धको महासन्धि र अन्तर्राष्ट्रिय नागरिक र राजनैतिक अधिकार सम्बन्धि आलेख १९९१ मा अनुमोदन गरेको छ । तर अनुमोदनको २८ वर्ष पछि पनि दण्डहिनताका साथ यातना निरन्तर भैरहेको छ । नयाँ अपराध संहिताले यातना र दण्डहिनताको अन्त्य गर्नेछ, भन्ने कुरामा एडभोकेसी फोरम आशावादी छ । तर अपराध संहिताका कमजोरीहरूलाई सम्बोधन गरी प्रभावकारी उपचारका साथै यातनाको रोकथाम गर्न एउटा छुट्टै यातना विरुद्धको विस्तृत ऐनको आवश्यकता छ, भन्ने एडभोकेसी फोरमको धारणा हो ।

यातनाको रोकथामको लागि फौजदारी न्याय प्रणालीका सबै सरोकारवालाहरूको वास्तविक प्रयास चाहिन्छ । सबै सरोकारवालाहरूको समन्वयका लागि विगत १७ वर्ष देखि एडभोकेसी फोरमले प्रहरी हिरासत तथा कारागार भ्रमणका आफ्ना अनुभवहरू आदान प्रदान गर्नका लागि सरोकारवालाहरूसँग परामर्श बैठकको आयोजना गर्दै आएको छ । यस्ता परामर्शहरूले सबै सरोकारवालाहरू हिरासतमा हुने यातनाका बारेमा सुसूचित भई त्यस्ता यातनाका कार्यहरूलाई रोकथाम गर्न समन्वय गर्नेछन् भन्ने कुरामा एडभोकेसी फोरम विश्वस्त छ ।

यातना पीडितहरूको सहयोगका लागि अन्तर्राष्ट्रिय दिवसको अवसरमा एडभोकेसी फोरम यातना भोगेका पीडितहरूको साथ उभिने र उनीहरूको न्यायको खोजिमा साथ दिई नेपालमा यातनाको रोकथामको लागि निरन्तर वकालत गरिरहने पुनः प्रतिबद्धता गर्दछ ।

एडभोकेसी फोरमले विगतमा गरेका सिफारिसहरूको कार्यान्वयनका लागि जोड दिदै निम्न लिखित सिफारिश गर्दछ ।

- कानुनी सहायता प्रदान गर्ने संघसंस्थाका कानून व्यवसायीहरूलाई थुनुवासमक्ष पहुँच दिनु पर्ने ।
- यातनाको रोकथाम, अभिलेखिकरण, अभियोजन र क्षतिपूर्तिको सबै पाटोहरूलाई समेट्ने गरि नेपालमा एउटा यातना विरुद्धको विस्तृत ऐन बनाउनका लागि सन् २०१४ मा संसदमा पेश गरिएको यातना विरुद्धको विधेयकमा एडभोकेसी फोरमले आफ्ना प्रतिवेदनहरूमा गरेको सिफारिस बमोजिम र सरोकारवालाहरूसँग विस्तृत छलफल गरी संसोधन सहित पुनः पेश गर्नु पर्ने ।
- थुनुवाहरूको मानवअधिकारको सम्मान र यातनाको रोकथाम गर्न प्रहरीलाई updated operational manual ले सुसज्जित गर्नु पर्ने ।
- यातनाको पीडितहरूलाई तत्काल आर्थिक सहयोगको आवश्यकता पर्दछ । त्यसैले सर्वोच्च अदालतको आदेश बमोजिम यातना पीडितहरूको सहयोगका लागि तत्काल एउटा संचित कोष (Basket Fund) को स्थापना गर्नु पर्ने ।
- अधिक चापकोसमस्या समाधान गर्नको लागि हाल रहेका बालसुधार गृहको स्तरउन्नती र नयाँ बालसुधार गृहहरूको निर्माण गर्नु पर्ने ।
- Medico-legal प्रमाण व्यवसायिक ढंगले संकलन गर्न, प्रशासन र Medico-legal कागजातको गुणस्तर सुधार गर्नका लागि Medico-legal तालिम र अभिलेखिकरणलाई आधुनिकिकरण गर्नु पर्ने ।
- यातना रोकथामका लागि यातना विरुद्धको महासन्धिको ऐच्छिक आलेखको अनुमोदन गरी राष्ट्रिय रोकथाम संयन्त्रको स्थापना गर्नु पर्ने ।

एकिकृत हस्तक्षेप मार्फत यो जटिल विषयलाई समाधान गर्ने प्रयास गर्न सबै सरोकारवालाहरू एक हुन आवश्यक छ । सन् २०१८ मा ५ प्रतिशतले वृद्धि भएको यातनाको अवस्थालाई घटाएर सुन्य प्रतिशतमा पुऱ्याई यातनालाई नेपालबाट निर्मुल पार्न एडभोकेसी फोरम निरन्तर लागि रहने छ ।